

Må jeg slutte med at sige, at Arbejdstilsynet i bedste fald besøger 5 pct. af alle de 300.000 virksomheder, der er i Danmark. Om så vi ikke bare fordoblede, men tredoblede den konto, der var til Arbejdstilsynet, ja, selv da ville det være en forsvindende lille del af virksomhederne, Arbejdstilsynet ville kontrollere. Det skal drives frem på den enkelte virksomhed.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jo, selvfølgelig er det utrolig vigtigt, hvad man får i løn. Men det er et område, som er vigtigt for den, der er ansat, og for den, som skal udbetale lønnen. Derfor er det selvfølgelig fuldstændig naturligt, at man på den enkelte arbejdsplads kan aftale, hvilke lønforhold der skal være.

Kl. 16.15

Så kan der være en statsgaranteret mindsteløn, hvis man synes, man vil indføre den slags ting, men det er et forhold, der grundlæggende reguleres på den enkelte arbejdsplads.

Helt anderledes er det jo med arbejdsmiljøet, fordi det rækker langt ud over dem, der er involveret i den aftale. Hvem er det, der betaler, når arbejdsgiverne har ødelagt folk og sender dem på førtidspension, revalidering? Hvem er det, der betaler det? Er det arbejdsgiverne selv? Nej, det er ikke arbejdsgiverne. Den regning bliver overladt til samfundet. De 20 mia. kr. det koster med de arbejdsulykker, vi har, hvem er det, der betaler for det? Er det arbejdsgiverne? Nej, det er samfundet som helhed.

Derfor er det helt afgørende, at samfundet som helhed siger: Vi vil ikke acceptere at bruge 20 mia. kr. hvert år på grund af arbejdsulykker. Vi vil ikke acceptere, at 50.000 mennesker kommer mere eller mindre til skade på danske arbejdspladser. Vi vil ikke acceptere det. Det er helt urimeligt.

Så vil jeg sige til hr. Møller: Jeg sagde ikke, at arbejdsgiverne absolut intet ville. Det var faktisk ikke, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at jeg var fuldstændig klar over, at der var arbejdsgivere, der gerne ville lave et godt arbejdsmiljø, og at der var arbejdspladser, hvor der var et godt arbejdsmiljø. Det sagde jeg. Men jeg tilføjede også, at der altså er arbejdsgivere, der ikke vil. I modsætning til denne her underlige fintfølelse holdning, som ellers traditionelle lov og orden-partier har fået over for arbejdsgiverne, har vi ikke den der meget fintfølelse holdning.

Vi mener, at hvis der er arbejdsgivere, der ikke lever op til ansvaret, skal de have knaldet,

og vi mener, der skal være et Arbejdstilsyn, der gør, at man hurtigt kan tilkalde dem, så de kan se på det og komme og kontrollere det. Det mener vi.

Vi mener, der skal være en forskning, og vi mener, der skal være en backup med biblioteker osv., der gør, at man kan få de bedst mulige forhold, stille krav herom. Det er vores opfattelse.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Der skal sandelig ikke herske nogen tvivl om, at vi i Det Konservative Folkeparti heller ikke ønsker at acceptere, at massevis af mennesker kommer ud for arbejdsulykker, og vi vil ikke bare se igennem fingrene med, at virksomhedsledere er fuldstændig ligeglade. Gudskelov er det sådan, at det er de ofte ikke.

Det, der bringer mig herop igen, er, at jeg vil sige, at vi heller ikke nødvendigvis vil se igennem fingrene med, at arbejdsgivere lader deres medarbejdere arbejde 12, 14, 20 timer i døgnet 7 dage om ugen. Det nedslider faktisk også.

Hvis man arbejder så meget med monotont arbejde, kan jeg godt love hr. Søren Søndergaard for, at så bliver man også nedslidt, og så kommer det offentlige også til at betale for en, når man kommer på førtidspension eller revalidering, eller hvad man kommer på. Det vil vi heller ikke finde os i.

Det yndige og smukke ved det er bare, at det kan arbejdsmarkedets parter faktisk godt finde ud af at aftale. Det er faktisk lykkedes flere gange, og det er det, vi også gerne vil være med til her: Lad arbejdsmarkedets parter være med til at tage ansvar, lad arbejdsmarkedets parter være med til at finde ud af, hvor grænsen går, ligesom man gør det i forhold til arbejdstiden.

(Kort bemærkning).

Anders Møller (V):

Jeg er ikke sikker på, at jeg helt forstår hr. Søren Søndergaards sondring mellem, hvilke opgaver det er betimeligt for arbejdsmarkedets parter at løse selv, og hvilke der skal løses her i huset. Men i hvert fald ved jeg da, at det også er samfundet, der betaler, hvis en medarbejder ryger ud i arbejdsløshed som følge af lønoverenskomster, som ikke er hensigtsmæssige.

Men det, der egentlig bringer mig på talerstolen, er, at hr. Søren Søndergaard siger, at skulle vi dog ikke sætte ind dér, hvor arbejdsgiverne ikke vil, og »så skal de have knaldet«. Så vil jeg spørge, om hr. Søren Søndergaard på baggrund